

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Burešové a soudců JUDr. Tomáše Němce a Mgr. Daniely Jandové ve věci

žalobkyně: MI Estate, s.r.o., IČO 08294208
sídlem Roháčova 188/37, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupená advokátem [redacted]
sídlem [redacted]

proti
žalované: [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem [redacted]
sídlem [redacted]

o vydání bezdůvodného obohacení

o odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 20. února 2023, č. j. 10 C 21/2023-28

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se v napadených výrocích I. a II potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Berouně (dále jen soud prvního stupně) shora označeným usnesením podle § 96 odst. 2 o. s. ř. řízení zastavil, neboť žalobkyně vzala v celém rozsahu zpět žalobu, kterou se domáhala zaplacení částky 24 774 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 24 774 Kč ode dne 1. 1. 2023 do zaplacení z titulu vydání bezdůvodného obohacení za užívání nemovitosti bez právního důvodu (výrok I.), podle § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na náhradě nákladů řízení částku ve výši 9 712 Kč, která se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, z odměny advokáta podle § 11 odst. 1, písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, za 3 úkony po 2 100 Kč (převzetí a příprava věci, sepis žaloby, zpětvzetí), 3 paušálních náhrad po 300 Kč podle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a 21% DPH ve výši 1 512 Kč, neboť žalobkyně vzala důvodně podanou žalobu zpět pro chování žalované, která jí částku 24 774 Kč spolu s úroky z prodlení zaplatila až po podání žaloby s tím, že v případě, že žalovaná zaplatila žalobkyni náhradu nákladů řízení nebo jejich část, žalobkyně tuto částku započte s částkou přiznanou tímto rozhodnutím (výrok II.) a podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, se žalobkyni vrací zaplacený soudní poplatek snížený o 20 %, nejméně však o 1.000,- Kč, tedy poplatek ve výši 239 Kč, neboť řízení bylo zastaveno před prvním jednáním ve věci samé (výrok III.). Usnesení v souladu s § 169 odst. 2 věta druhá o. s. ř. neobsahuje odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Ježková

2. Proti tomuto usnesení podala žalovaná včasné odvolání, které směřovalo proti výroku I. o zastavení řízení a proti výroku II. o nákladech řízení. Žalovaná v odvolání uvedla shodnou věcnou argumentaci jako v průběhu řízení. Tvrzení, že žalovanou částku uhradila, se dozvěděla až z napadeného usnesení a označila je za nepravdivé. Žalovanou částku i s úroky uhradila její dcera bez vědomí žalované. Žalovaná v průběhu řízení opakovaně uváděla, že s žalobou nesouhlasí, sama na dlužnou částku nic nezaplatila a není tedy zřejmé, z jakého důvodu by měla platit náhradu nákladů řízení. Žalovaná navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
3. Žalobkyně ve vyjádření k odvolání žalované označila napadené usnesení za věcně správné s tím, že kromě žalované částky byly žalobkyni uhrazeny i náklady řízení, takže jejich úhradu již žalobkyně nepožaduje. Navrhla proto, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako správné potvrdil.
4. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou a včas (§ 202 a contr., § 201, § 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal usnesení soudu prvního stupně a řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a § 212a občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.), když k projednání odvolání nebylo třeba nařizovat jednání (§ 214 odst. 1, písm. c/ o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
5. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že žalobou doručenou soudu dne 14. 1. 2023, se žalobkyně domáhala uložení povinnosti žalované zaplatit částku 24 774 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že se jedná o bezdůvodné obohacení za nadužívání nemovitosti žalovanou na úkor žalobkyně jako spoluvlastníka s podílem o velikosti ideální jedné šestiny na nemovitostech. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že s žalobkyní uplatněným nárokem nesouhlasí, protože nemovitost užívá oprávněně se souhlasem dalších dvou spoluvlastníků, tedy podle rozhodnutí většiny spoluvlastníků o společné věci. Podáním ze dne 15. 2. 2023 vzala žalobkyně žalobu v plném rozsahu zpět s odůvodněním, že žalovaná uhradila po podání žaloby celkovou dlužnou částku. Ve věci bylo rozhodnuto napadeným usnesením.
6. Podle § 96 odst. 1. o. s. ř. žalobce (navrhovatel) může vzít zařízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela.
7. Podle § 96 odst. 2. věta první o. s. ř. je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví.
8. Soud prvního stupně postupoval správně, pokud v souladu s ustanovením § 96 odst. 1 a 2 o. s. ř. řízení pro zpětvzetí žaloby zastavil. Žalobkyně vzala žalobu zpět proto, že se jí dostalo plnění žalobou požadovaného nároku. Právně bezvýznamné je tvrzení žalované, že nárok požadovaný žalobkyní nezaplatila žalovaná, ale třetí osoba, protože dlužník v závazkovém vztahu může splnit svůj dluh nejen osobně, ale i prostřednictvím třetí osoby (§ 1935 zák. č. 89/2012 Sb. občanský zákoník) a věřitel je zásadně povinen přijmout i plnění od jiné osoby, než jen od dlužníka samého, dojde-li tím k majetkovému uspokojení jeho pohledávky (§ 1936 zák. č. 89/2012 Sb. občanský zákoník).
9. Podle § 146 odst. 2. o. s. ř., jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).
10. Zastavuje-li soud řízení z důvodu zpětvzetí žaloby, zabývá se při rozhodování o náhradě nákladů řízení nejprve tím, zda některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno. Ustanovení § 146 odst. 2. věty druhé o. s. ř. pro závěr, že zpětvzetí žaloby zaviní žalovaný, stanoví, že musí být splněny kumulativně dvě podmínky: a) žalobce vezme zpět návrh, který byl podán důvodně, b) ke zpětvzetí dojde pro chování žalovaného. Na skutečnost, zda šlo o důvodně podanou žalobu, lze usuzovat z toho, zda se žalobce domohl žalobou uplatněného nároku či nikoliv. Zavinění je tak

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Ježková

nutno posuzovat z procesního hlediska, tedy z hlediska vztahu výsledku chování žalovaného k požadavku žalobce.

11. Posuzováno podmínkami § 146 odst. 2 o. s. ř. byly splněny důvody pro uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení žalované. *Pokud totiž byla pohledávka žalobce podáním žaloby uhrazena, není důležité, kdo za žalovanou plnil a zda to bylo s jejím vědomím, či zda se jedná o pokus vyhnout se povinnosti platit náklady řízení, a je třeba aplikovat § 146 odst. 2 o. s. ř., neboť v tomto případě byl pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně. Tíží tohoto jednání nemůže nést ten, jehož pohledávka byla v řízení zaplácena, tedy kdo byl ve své podstatě úspěšný* (usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 5015/2016).
12. V posuzované věci soud prvního stupně uzavřel, že zaplacením žalobkyní uplatněného nároku po podání žaloby, žalovaná zavinila následné zastavení řízení pro zpětvzetí žaloby a správně řízení podle § 96 o. s. ř. zastavil.
13. Soud prvního stupně rovněž správně rozhodl v souladu s ustanovením § 146 odst. 2. o. s. ř. o náhradě nákladů řízení, když uzavřel, že pro chování žalované byl vzat zpět návrh, který byl podán důvodně a žalovaná je tak povinna zaplatit žalobkyni účelně vynaložené náklady řízení, které správně vyčíslil.
14. Skutečnost sdělená soudem žalobkyní, že žalovaná prostřednictvím rodinných příslušníků, po rozhodnutí soudu prvního stupně, uhradila žalobkyni rovněž náklady řízení, nemá na správnost rozhodnutí soudu prvního stupně o nákladech řízení žádný vliv, protože pokud k jejich úhradě došlo, pak se tak stalo bez právního důvodu, neboť pohledávka spočívající v náhradě nákladů řízení je procesně právním nárokem, jehož vznik a splatnost jsou stanoveny až rozhodnutím soudu. Teprve právní mocí rozhodnutí soudu prvního stupně by vznikla žalované povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení a žalobkyni právo požadovat náhradu nákladů řízení.
15. Na základě shora uvedených závěrů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako správné podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
16. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. I. při aplikaci ustanovení § 150 o. s. ř.; za důvody zvláštního zřetele hodné pro nepřiznání náhrady nákladů v odvolacím řízení úspěšné žalobkyni považuje odvolací soud okolnosti věci, kdy žalovaná prostřednictvím rodinných příslušníků po podání žaloby žalovaný nárok zaplatila a ještě před rozhodnutím odvolacího soudu uhradila i náklady řízení před soudem prvního stupně.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 12. dubna 2023

JUDr. Kateřina Burešová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Ježková